

В. С. Муха

Ледньов Павло Серафимович

ЛЕДНЬОВ Павло Серафимович (25. 03. 1943, м. Горький, нині Нижній Новгород, РФ – 23. 11. 2010, Москва) – спортсмен (сучасне п'ятиборство). Заслужений майстер спорту СРСР (1972). Державна нагорода СРСР. Закінчив Львівський інститут фізичної культури (1967). Чемпіон у командній, бронзовий призер в особовій першості 20-х (м. Мюнхен, Німеччина, 1972) і 22-х (Москва, 1980) Олімпійських ігор; срібний у командній, бронзовий призер в особовій першостях 19-х (Мехіко, 1968) та срібний призер в особовій першості 21-х (м. Монреаль, Канада, 1976) Олімпійських ігор. Призер чемпіонатів світу (м. Ляйпциг, Німеччина, 1965; м. Мельбурн, Австралія, 1966; обидва – 2-е м. у командній першості; Лондон, 1973; Москва, 1974; обидва – 1-і м. в особовій і командній першостях; Мехіко, 1975, 1-е м. в особовій, 3-є м. у командній першостях; м. Сан-Антоніо, США, 1977, 2-і м. в особовій і командній першостях; м. Йончепінг, Швеція, 1978, 1-е м. в особовій, 3-є м. у командній першостях). Володар Кубка Європи (м. Варендорф, Німеччина, 1975 – двічі; Львів, 1977). Член збірної команди СРСР. Виступав за СКА (Львів). Тренер – Ф. Кота, А. Чикаєв. Найстарший чемпіон та призер Олімпійських ігор серед п'ятиборців (37 р., під час 22-х Олімпійських ігор); занесений до Книги рекордів Гіннеса як володар найбільшої кількості олімпійських медалей в історії цього виду спорту. Головний тренер молодіжної збірної команди СРСР (1981–87).

Бібліографічний опис:

Ледньов Павло Серафимович / В. С. Муха // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54062>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).